

ผลกระทบปัจจัยภายนอกต่อประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการประมงชายแดนใต้
Impact of External Factors on the Efficiency of the Southern border
Fishing Industry

ชินสัค สุวรรณอัจฉริย

อาจารย์ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ
โทร.074-311-885-7 ต่อ 1802, E-mail: chinasak2000@gmail.com

Chinasak Suwan-achariya

Lecturer, Faculty of Economics and Business Administration Program in
Economics, Thaksin University

บทความนี้ได้รับทุนการสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดินประจำปี 2560

รับเข้า: 6 มีนาคม 2562 แก้ไข: 21 มีนาคม 2562 ตอรับ: 3 เมษายน 2562

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากใบเหลืองของอียูต่อกิจการการประมง ระบุและประเมินปัจจัยภายนอกของอุตสาหกรรมการประมงชายแดนใต้ วิธีการศึกษาใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากใบเหลืองของอียูต่อกิจการประมง กลุ่มตัวอย่าง คือ สถานประกอบการประมงขนาดเล็กและกลางที่ประกอบด้วยเรือประมง แพปลา และอุตสาหกรรมแปรรูปของจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล) จังหวัดละ 30 ราย ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเดือนกันยายน พ.ศ.2559 – กรกฎาคม พ.ศ.2561 โดยนำเอาข้อมูล มาวิเคราะห์สถิติในค่าร้อยละในรูปแบบของการพรรณนา จากนั้นระบุและประเมินปัจจัยภายนอกของอุตสาหกรรมการประมงชายแดนใต้โดยสอบถามความคิดเห็นใช้สถิติในค่าร้อยละในรูปแบบของการพรรณนาโดยวิเคราะห์ปัญหา บล็อกที่ขัดขวางการพัฒนากิจการประมงและใช้วิธีการประเมินของผู้เชี่ยวชาญปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของสถานประกอบการประมงในระดับ 1 คะแนน (ผลกระทบขั้นต่ำสุด) - 10 คะแนน (ผลกระทบขั้นสูงสุด) โดยผู้เชี่ยวชาญอุตสาหกรรมการประมง 8 ราย เพื่อค้นหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักสัมประสิทธิ์ของปัจจัยภายนอกต่อการดำเนินกิจกรรมของสถานประกอบการ

ผลการวิจัย พบว่า ผลกระทบจากใบเหลืองของอียูต่อกิจการการประมงตั้งแต่ พ.ศ.2559 - 2561 ลดอัตราการเติบโตของกำไรสุทธิเฉลี่ยร้อยละ -30 ต่อปี อัตราการเติบโตของต้นทุนการผลิตเฉลี่ยร้อยละ 25 ต่อปี อัตราการวางแผนและผลลัพธ์ของการใช้เรือประมงจับสัตว์น้ำต่อเที่ยวร้อยละ -53.3 ต่อปี อัตราการเติบโตขาดสภาพคล่อง อัตราการเติบโตสะสมหนี้ต่อเจ้าหนี้และอัตราการเติบโตของต้นทุน

ภายใต้ IUU ร้อยละ 20 ต่อปี การระบุและประเมินปัจจัยภายนอกของอุตสาหกรรมการประมงชายแดนใต้ พบว่า กฎหมายและบรรยากาศไม่เอื้ออำนวยในการลงทุนคิดเป็นร้อยละ 94.9 อันดับรองลงมา คือ ความไม่สมดุลระหว่างปริมาณการจับสัตว์น้ำและปริมาณการผลิตที่อนุญาตสำหรับธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 93.4 และความไม่เป็นเอกภาพในกิจกรรมของกระทรวงและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการทำงานของระบบในกิจกรรมการประมงร้อยละ 87.3 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยภายนอกผลกระทบต่อความสามารถในการอยู่รอดของสถานประกอบการ คือ กฎหมายกำกับและหน้าที่ของอุตสาหกรรมประมงโดยรัฐ 0.57 ทรัพยากรแรงงาน 0.25

คำสำคัญ: การทำประมงผิดกฎหมายขาดการรายงานและไร้การควบคุม ปัจจัยภายนอกอุตสาหกรรมการประมงชายแดนใต้

Abstract

The purpose of this study was to identify and assess the effects of external factors, including the EU yellow card, on the southern border fishing industry. Questionnaires were used to elicit opinions from 30 small and medium-sized operators, which included fishing boats, fish rafts, and fish processing plants in the provinces of Songkhla, Pattani, Narathiwat, and Satun. The data were collected from September 2016 – July 2018. Descriptive statistics in percentage were used to analyze the data. External factors and their effects on the fishing industry were identified and assessed using descriptive statistics in percentage to analyze problems and identify blocks hindering the development of the industry. Factors affecting the fishing industry were rated from 1 (least impact) to 10 (highest impact) by eight experts to determine the average coefficient of external factors on fishing activities.

The results of the study indicated that the EU “yellow card” (the Illegal, Unreported and Unregulated Fishing, or IUU) had the following effects on fishery activities during 2016-2018: a 30% decline in average net profit growth rate, a 25% decline in average production cost growth rate, a 53.30% decline in rate and outcomes of planned fishing boats used per fishing trip, and a 20% decline in liquidity growth rate, debt to equity ratio, and cost growth rate. Identification and assessment of external factors indicated the following: the unfavorable investment climate and laws represented 94.90%, followed by the imbalance between aquatic catching and production volume granted for the transactions (93.40%), and lack of unity in fishery activities among the ministry and concerned agencies (87.30%). The calculated external factor

coefficients for peak impact on the survivability of fishing industry operators and the governmental obligations in the fishing industry (coefficient 0.57) and labor resources (coefficient 0.25).

Keywords: illegal, unreported and unregulated fishing, external factors, southern border fishing industry

บทนำ

จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล) เป็นเมืองหลักด้านอุตสาหกรรมการประมงสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตอาหารทะเลแปรรูปและอาหารฮาลาล มีจำนวนสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมไม่น้อยกว่า 250 แห่ง มีการจ้างงานแรงงานท้องถิ่นมากกว่า 25,000 คนต่อปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2558 อุตสาหกรรมประมงได้รับผลกระทบจากมาตรการจากใบเหลืองของอียูต่อกิจการการประมง ประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบถึงขั้นวิกฤติทำให้อุตสาหกรรมรายย่อยหลายรายปิดกิจการ อันเป็นผลมาจากว่าหากประเทศไทยไม่มีระบบควบคุมการทำประมงหรือควบคุมที่ไม่ดีพอ อียูก็จะประกาศใบเหลือง หรือเป็นการเตือนว่าประเทศไทยนั้นมีความเสี่ยงที่จะเป็นประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมง รัฐบาลภายใต้คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) จึงใช้มาตรการห้ามนำเข้าวัตถุดิบแก้ปัญหาอุตสาหกรรมประมงทำให้ไม่สามารถประกันการสนับสนุนวัตถุดิบสำหรับอาหารทะเลแปรรูปหรืออาหารฮาลาล และมีต้นทุนวัตถุดิบที่ไม่สามารถแข่งขันราคาวัตถุดิบจากต่างประเทศได้ การพัฒนาตลาดของอุตสาหกรรมประมงได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกในแง่ลบจำนวนมาก ปัจจัยเหล่านี้ซึ่งในปัจจุบันไม่มีการจำแนกทางวิชาการที่ชัดเจนโดยเฉพาะมาตรการจากใบเหลืองของอียูและการใช้มาตรการห้ามนำเข้าของภาครัฐไม่มีการศึกษามาก่อนในวงวิชาการไทยของกฎเกณฑ์สำหรับการพัฒนาความเข้าใจอุตสาหกรรมประมงโดยรวมและจากมุมมองของผู้เข้าร่วมมีอาชีพต่อการอยู่รอดของอุตสาหกรรมประมง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบจากใบเหลืองของอียูต่อกิจการการประมง
2. เพื่อระบุและประเมินปัจจัยภายนอกของอุตสาหกรรมประมงชายแดนใต้

แนวคิดการวิจัย

องค์กรใดก็ตามหากดำเนินการทำธุรกรรมจะมีการแลกเปลี่ยนกับสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง สภาพแวดล้อมขององค์กรเป็นองค์ประกอบและปัจจัยที่ล้อมรอบขององค์กรต่าง ๆ และมีผลต่อกระบวนการที่เกิดขึ้นเป็นแหล่งที่ให้องค์กรมีทรัพยากรที่จำเป็นในการรักษาศักยภาพภายในระดับที่ต้องการ ตามทฤษฎีการจัดการจะแบ่งสภาพแวดล้อมขององค์กรเป็นสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอก (Zub, 2015: 29) ภารกิจของการจัดการเชิงกลยุทธ์ คือ เพื่อ

ประกันว่าการมีปฏิสัมพันธ์ขององค์กรกับสภาพแวดล้อมจะช่วยให้องค์กรรักษาศักยภาพในระดับที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและจะช่วยให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ได้ในระยะยาวต้องกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานของสถานประกอบการ และการนำไปใช้งานฝ่ายบริหารของสถานประกอบการ ฉะนั้นหน่วยงานจึงต้องเข้าใจสภาพแวดล้อมภายนอกหรือมักเรียกว่าปัจจัยภายนอกของการดำเนินกิจกรรมขององค์กร สภาพแวดล้อมภายนอกเกิดขึ้นในกระบวนการของสถานประกอบการซึ่งประสบกับอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จำนวนผู้บริโภคสินค้าและบริการของสถานประกอบการนั้นถูกกำหนดโดยกิจกรรมขององค์กรคุณสมบัติเฉพาะของผลิตภัณฑ์และบริการ ตลาดการขยายขนาดการผลิตราคาสินค้าและบริการและปัจจัยอื่น ๆ สภาพแวดล้อมนี้มีความหลากหลายมากและมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อกิจกรรมของทุกองค์กร (Polutova, 2014: 76) สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นแหล่งที่ดึงข้อมูลองค์กรด้วยทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อรักษาไว้ในระดับที่เหมาะสม ตั้งแต่ระหว่างองค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอกที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและทรัพยากรมันเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่กำหนดกลยุทธ์และยุทธวิธีขององค์กร (Akberdin, 2004: 13) องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมขององค์กรที่สัมพันธ์โดยตรงมีดังนี้

1. คู่แข่ง – เสนอผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันหันเหความสนใจของผู้บริโภคที่มีศักยภาพเสนอผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น
2. ผู้บริโภค – ผู้ที่ทำการหลักซื้อผลิตภัณฑ์และคู่แข่งสามารถที่จะทำให้ผู้บริโภคหันเหความสนใจออกจากองค์กรได้
3. ซัพพลายเออร์ – ให้โอกาสสำหรับองค์กรในการทำงาน จัดหาวัสดุที่จำเป็น แต่ซัพพลายเออร์อาจไม่จัดหาและหรือจัดหาได้ขึ้นกับปัญหาโครงสร้างพื้นฐานขององค์กร
4. ทรัพยากรแรงงาน – ปัจจัยเฉพาะที่สุดที่ปรากฏในสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกในกรณีนี้ผู้ที่สามารถเข้ามาในองค์กรส่งผลกระทบต่อระดับความเชี่ยวชาญหรือในทางกลับกันหากขาดการปรับปรุงหรือประสิทธิภาพแย่งของบริษัต์
5. กฎหมายและร่างข้อบังคับของรัฐและการควบคุม – กำหนดกฎของเกมส์สำหรับทุกองค์กร บังคับให้เชื่อฟังและลงโทษหากไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของกฎหมาย (Vesnin, 2016: 18) กระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์เพื่อการจัดการสมัยใหม่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งหมดนี้เป็นข้อมูลสำหรับกระบวนการจัดการและการดำเนินการเพิ่มเติมในการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีความจำเป็นต้องประเมินผลกระทบต่อองค์กรของภาวะเศรษฐกิจทั่วไป ในแต่ละกรณีปัจจัยต่าง ๆ อาจแตกต่างกันในการทำให้สถานการณ์ทางการเงินแย่งหรือมีส่วนต่อการล้มละลายอย่างไรก็ตามในการพิจารณาปัจจัยสภาพแวดล้อมในฐานะชุดของตัวบ่งชี้ (Krui, 2015: 91) สภาพแวดล้อมภายนอกที่สัมพันธ์โดยตรงกับภาคการผลิตสามารถเกิดขึ้นได้จากอิทธิพลของนโยบายการค้าระหว่างประเทศที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงนโยบาย

การกำกับภาคอุตสาหกรรมการผลิต อย่างการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (illegal, unreported and unregulated fishing) ถือว่าเป็นมาตรการการลงโทษทางการค้าของสหภาพยุโรปที่ผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมการประมงไทยรับผิดชอบต่อการทำประมง IUU ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงด้านลบต่ออุตสาหกรรมการประมงของไทยอย่างมากถือว่าเป็นมาตรการลงโทษที่จำกัดเชิงเศรษฐกิจและการเมืองใช้โดยประเทศหรือกลุ่มประเทศไปยังประเทศอื่นหรือกลุ่มประเทศตามลำดับเพื่อบังคับให้รัฐบาลของรัฐต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงนโยบายในประเทศ (Meshkova, Vostrikov and Verkhovets, 2017) การลงโทษสามารถแสดงได้ทั้งหมดหรือห้ามการนำเข้าบางส่วนจากประเทศเหล่านี้สินค้าการส่งออกสินค้าไปยังประเทศเหล่านี้และในการจำกัดธุรกรรมทางการเงินกับประเทศเหล่านี้ ได้แก่ บัญชีเงินฝากและการลงทุนโดยเป้าหมายของการลงโทษคือบังคับให้รัฐบาลของประเทศใดประเทศหนึ่งหรือกลุ่มประเทศใดประเทศหนึ่งที่จะตัดสินใจที่จะเปลี่ยนนโยบายที่ดำเนินการอยู่และคล้อยตามนโยบายของประเทศที่ลงโทษ ที่ผ่านมาการศึกษาที่ระบุสภาพแวดล้อมภายนอกจากการลงโทษต่ออุตสาหกรรมการประมงนั้นเป็นอย่างไรและมีผลกระทบอย่างไรไม่เคยมีการศึกษาบทความวิจัยชิ้นนี้จึงให้ความสำคัญในการศึกษา

วิธีการวิจัย

วิธีการศึกษาใช้แบบสอบถาม ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากใบเหลืองของอียูต่อกิจการประมง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างสถานประกอบการประมงขนาดย่อมและกลางที่ประกอบด้วยเรือประมง แพปลา และอุตสาหกรรมการแปรรูปของจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล) จังหวัดละ 30 ราย ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเดือนกันยายน พ.ศ.2559 - กรกฎาคม พ.ศ.2561 โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถิติในคำร้อยละในรูปแบบของการพรรณนา จากนั้นระบุและประเมินปัจจัยภายนอกของอุตสาหกรรมการประมงชายแดนใต้โดยสอบถามความคิดเห็นใช้คำร้อยละในรูปแบบของการพรรณนาโดยวิเคราะห์ปัญหา บล็อกที่ขัดขวางการพัฒนากิจการประมงและใช้วิธีการประเมินของผู้เชี่ยวชาญอุตสาหกรรมการประมง 8 ราย ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของสถานประกอบการประมงในระดับ 1 คะแนน (ผลกระทบขั้นต่ำสุด) - 10 คะแนน (ผลกระทบขั้นสูงสุด) เพื่อค้นหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักสัมประสิทธิ์ของปัจจัยภายนอกต่อการดำเนินกิจกรรมของสถานประกอบการ

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบจากใบเหลืองของอียูต่อกิจการการประมง การใช้มาตรการลงโทษในอุตสาหกรรมการประมงในความสัมพันธ์ทางการเมืองที่ไม่เอื้ออำนวย แสดงให้เห็นถึงผลกระทบตามมาโดยสามารถวัดจากการเพิ่มประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการประมงคือการวัดเชิงปริมาณของอรรถิพลของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของ พ.ศ.2558 โดยอัตราการเติบโตของทุกกิจการที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมการประมงคงไว้ที่ร้อยละ 100 เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงกฎหมายของภาครัฐจากการแก้ปัญหาการลงโทษใบเหลืองของอียู ระดับของอรรถิพลของปัจจัยสภาพแวดล้อมได้

กลายเป็นการเสริมฤทธิ์กันต่อกันและกันของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมการประมงสามารถจำแนกได้เป็นปัจจัยโดยตรง มีผลต่อการดำเนินธุรกิจของกิจการประมงและประสิทธิภาพของการประมงปีถัดไปดังนี้

ตารางที่ 1 อัตราการเติบโตของกิจการประมงของจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อปี (ค่าร้อยละ)

ตัวชี้วัด	2558	2559	2560	2561
อัตราการเติบโตปริมาณของเงินที่ได้จากการขายผลิตภัณฑ์	100	-25	-25	+10
อัตราการเติบโตของทุนคงที่	100	+20	+25	+30
อัตราการเติบโตของทุนแปรผัน	100	+20	+25	+30
อัตราการเติบโตของต้นทุนการผลิต	100	+20	+25	+30
อัตราการเติบโตของกำไรสุทธิ	100	-30	-30	-30
อัตราการเติบโตของหนี้สิน	100	+20	+20	+20
อัตราการเติบโตขาดสภาพคล่อง	100	+20	+20	+20

ที่มา: ข้อมูลภาคสนามจากพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

กิจกรรมการประมงอยู่ในสภาพของวิกฤติไม่สามารถที่จะรักษาตำแหน่งของการผลิตและการแปรรูปได้ต่อไป ไม่สามารถสร้างแรงจูงในการลงทุนและการเพิ่มสินทรัพย์ในภาคการผลิต ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายไปสู่ภาคการผลิตอื่น ๆ หรือยุติกิจกรรม ถ้าหากไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นต่อบรรยากาศใหม่ในการทำธุรกรรม อันเป็นผลมาจากผลกระทบจากภาครัฐใช้มาตรการหักดิบต่อกิจการประมง

ตารางที่ 2 อัตราการเติบโตรายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการประมงของจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อปี (ค่าร้อยละ)

ตัวชี้วัด	2558	2559	2560	2561
อัตราการเติบโตรายได้จากการใช้เรือประมง	100	-30	-30	-30
อัตราค่าใช้จ่ายของการใช้เรือประมง	100	-30	-30	-30
อัตราการใช้จ่ายเงินทุนในการซื้อเรือประมง	100	-30	-30	-30
อัตราการเติบโตรายได้จากการใช้เรือประมงไปจับสัตว์น้ำต่อเที่ยว	100	-30	-20	-20
อัตราการเติบโตของการใช้น้ำแข็ง	100	-30	-20	-20
อัตราการวางแผนและผลลัพธ์ของการใช้เรือประมงจับสัตว์น้ำต่อเที่ยว	100	-90	-50	-20

ที่มา: ข้อมูลภาคสนามจากพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าฐานวัตถุดิบทั้งหมดของการประมงในประเทศ การวางแผนไม่บรรลุเป้าหมายของการจับสัตว์น้ำแต่ละเที่ยวส่งผลให้อัตราการจับสัตว์น้ำลดลง เพิ่มรายจ่ายในกิจการเรือประมง เนื่องจากภาครัฐมีการนำมาตรการลดกองเรือประมง ทำให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมโครงสร้างพื้นฐาน สะพานปลา กำลังการผลิตของกองเรือประมงกลายเป็นส่วนเกินทางกายภาพและขาดกิจกรรมกลายเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการดำเนินงานทางเศรษฐกิจ

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดอัตราการเติบโตของหนี้สินและการลงทุนของสินทรัพย์ในกิจการประมงของจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อปี (ค่าร้อยละ)

ตัวชี้วัด	2558	2559	2560	2561
อัตราการเติบโตของหนี้สิน	100	+20	+20	+20
อัตราการเติบโตขาดสภาพคล่อง	100	+20	+20	+20
อัตราการเติบโตสะสมหนี้ต่อเจ้าหนี้	100	+20	+20	+20
อัตราการเติบโตสะสมหนี้ต่อซัพพลายเออร์	100	+20	+20	+20
อัตราการเติบโตของต้นทุนภายใต้ IUU	100	+20	+20	+20
อัตราการเติบโตของมูลค่าโหนดสินทรัพย์ต่อมูลค่าการกู้ยืมเครดิต	100	-20	-20	-20

ที่มา: ข้อมูลภาคสนามจากพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

มาตรการที่จัดตั้งขึ้นกฎระเบียบของกรมประมงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการพัฒนากิจกรรมการประมงและบริษัทการประมงโดยไม่คำนึงความแตกต่างถึงที่มาของแหล่งวัตถุดิบ ประเภท กิจกรรมของการประมงและตลาดส่งออกสินค้าส่งผลให้เกิดการตกต่ำของภาคการผลิตนำมาสู่ความโกลาหลลดมูลค่าสินทรัพย์การเข้าถึงสินเชื่อ เครดิต และการไหลออกของทุนไปสู่ภาคการผลิตอื่น ๆ

2. ระบุและประเมินปัจจัยภายนอกของอุตสาหกรรมการประมงของชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 4 การประเมินปัญหาในหน้าที่และกิจการประมงของผู้ประกอบการประมง

ปัญหา	ร้อยละ
กฎหมายและบรรยากาศไม่เอื้ออำนวยในการลงทุน	94.9
ความไม่สมดุลระหว่างปริมาณการจับสัตว์น้ำและปริมาณการผลิตที่อนุญาตสำหรับธุรกิจ	93.4
ความไม่เป็นเอกภาพในกิจกรรมของกระทรวงและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการทำงานของระบบในกิจกรรมการประมง	87.3
ความไม่สมบูรณ์ของกฎหมายที่เกี่ยวกับกิจการประมง	87.2
ค่าเสื่อมราคาที่สูงของกองเรือประมง	86.5
การรวมกลุ่มทางวิชาการและประมงค่อนข้างอ่อนแอ	82.4
ส่วนแบ่งต่ำของผลิตภัณฑ์แปรรูประดับสูง	80.2

ที่มา: ข้อมูลภาคสนามจากพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

จากการสอบถามความคิดเห็นของสถานประกอบการให้การยอมรับว่า กฎหมายและบรรยากาศไม่เอื้ออำนวยในการลงทุนคิดเป็นร้อยละ 94.9 อันดับรองลงมา คือ ความไม่สมดุลระหว่างปริมาณการจับสัตว์น้ำและปริมาณการผลิตที่อนุญาตสำหรับธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 93.4 และความไม่เป็นเอกภาพในกิจกรรมของกระทรวงและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการทำงานของระบบในกิจกรรมการประมงร้อยละ 87.3 ในข้อเท็จจริงมีอุปสรรคจำนวนมาก เช่น ค่าเสื่อมราคาที่สูงของสินทรัพย์ถาวร การดำเนินงานที่อ่อนแอของเทคโนโลยี การประหยัดทรัพยากรใหม่ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในราคาพลังงานและการขนส่ง กฎหมายการจ้างงานเป็นอุปสรรคของการจ้างแรงงานต่างด้าวและแรงกระตุ้นในการทำงาน ทำให้สถานประกอบการมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นไม่คุ้มค่ากับการลงทุนกลายเป็นปัญหาอุปสรรคของกิจการประมงปัจจุบัน

ตารางที่ 5 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความสามารถในการดำเนินกิจกรรมของผู้ประกอบการประมง

ปัจจัย	กลุ่มตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด
ภายนอก	1. กฎหมายกำกับและหน้าที่ของอุตสาหกรรมประมงโดยรัฐ	การอนุญาตและการตรวจสอบการจับสัตว์น้ำปริมาณการจับหาว่าถูกต้องในการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เรือประมงและการขนส่งสัตว์น้ำ อายุของเรือ ราคาพลังงานโดยเฉลี่ย การซ่อมแซมต่อเติมเรือเก่า หน่วยงานภาครัฐได้ใช้มาตรการ PIPO กระตุ้นการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการลงทุนในการต่ออายุกองเรือประมงที่คู่ต่อเรือ กระบวนการแปรรูปชายฝั่งเพิ่มปริมาณผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในตลาดภายในประเทศ การอนุญาตให้จับสัตว์น้ำต่างประเทศ
	2. ทรัพยากรสัตว์น้ำในพื้นที่	ขนาดปริมาณการจับสัตว์น้ำ การฟื้นฟูแหล่งสัตว์น้ำในพื้นที่ อิทธิพลของสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง
	3. โครงสร้างพื้นฐานตลาดผลิตภัณฑ์การประมง	การต่อเรือ การให้บริการซ่อมแซมผลิตภัณฑ์มีการแบ่งงานที่ไม่ลึกด้านเทคโนโลยี การผลิตและการบริการด้านการค้า จำนวนสถาบันการเงินและเครดิต โลจิสติกส์การขนส่งและการแปรรูป
	4. เงื่อนไขอุปสงค์ภายในและต่างประเทศ	อุปสรรคตลาดภายในและตลาดระหว่างประเทศ การอนุญาตให้ประเทศเพื่อนบ้านนำเข้าอย่างเสรีไม่จำเป็นต้องรายงานเอกสารของที่มาการผลิต ราคาวัตถุดิบมีปริมาณมากและมีราคาถูกกว่าจากต่างประเทศ
	5. เงื่อนไขสภาพทางภูมิเศรษฐกิจของพื้นที่	สภาพของพื้นที่ต่อภูมิภาคอื่น ๆ ความสัมพันธ์กับภูมิภาคอื่น ๆ หน้าที่ตลาดปลาและแพปลา อยู่ใกล้กับอุตสาหกรรมชายฝั่ง กระบวนการแปรรูปชายฝั่ง เพิ่มปริมาณผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในตลาดภายในประเทศ
	6. ทรัพยากรแรงงาน	กฎหมายกำกับแรงงานและวิธีการกระตุ้นพฤติกรรมการทำงาน จำนวนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการประมง สัดส่วนของแรงงานประมงต่อภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชายแดนภาคใต้

อิทธิพลของปัจจัยภายนอกต่าง ๆ มีผลต่อการเอาตัวรอดของสถานประกอบการประมงขนาดย่อมและกลางที่เหมือนกัน

ตารางที่ 6 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการดำเนินกิจกรรมการประมงของจังหวัดชายแดนใต้

ปัจจัยการดำเนินกิจกรรมของสถานประกอบการ	ค่าน้ำหนักสัมประสิทธิ์ของปัจจัยการดำเนินกิจกรรมของสถานประกอบการจากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ								
	1	2	3	4	5	6	7	8	ค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์
กฎหมายกำกับและหน้าที่ของอุตสาหกรรมประมงโดยรัฐ	0.55	0.6	0.56	0.6	0.6	0.5	0.65	0.5	0.57
ทรัพยากรสัตว์น้ำในพื้นที่	0.10	0.05	0.04	0	0.05	0.1	0.05	0.1	0.06
โครงสร้างพื้นฐานตลาดผลิตภัณฑ์การประมง	0.03	0.05	0.05	0.05	0.05	0.1	0.1	0.05	0.06
เงื่อนไขอุปสงค์ภายในและต่างประเทศ	0.02	0.05	0.05	0.05	0.05	0	0	0	0.02
เงื่อนไขสภาพทางภูมิเศรษฐกิจของพื้นที่	0.04	0.1	0.1	0	0	0	0	0.05	0.04
ทรัพยากรแรงงาน	0.26	0.15	0.20	0.3	0.25	0.3	0.2	0.3	0.25
เฉลี่ย	1	1	1	1	1	1	1	1	1

หมายเหตุหมายเลข 1 - 8 คือ ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาการจัดอันดับของปัจจัยจะมีการกำหนดคะแนนเฉพาะให้กับตัวบ่งชี้แยกต่างหาก (ขึ้นอยู่กับผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ) นอกจากนี้ปัจจัยที่ประมาณ 10 คะแนนมีผลกระทบมากที่สุดต่อความสามารถในการเอาตัวรอดขององค์กรและคะแนน 1 คะแนน คือ ผลกระทบขั้นต่ำที่สุด

การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของความสำคัญของปัจจัยการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ดำเนินการแยกต่างหากสำหรับปัจจัยภายนอกอิทธิพลที่มีผลกระทบมากที่สุดของสถานประกอบการ นั้นมาจากปัจจัยภายนอก คือ กฎหมายกำกับและหน้าที่ของอุตสาหกรรมการประมงโดยรัฐ 0.57 ทรัพยากรแรงงาน 0.25

อภิปรายผล

1. ศึกษาผลกระทบจากใบเหลืองของอียูต่อกิจการการประมง การใช้มาตรการลงโทษในสาขาประมง มีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการประมง คือ ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของ พ.ศ. 2558 เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงกฎหมายของภาครัฐเพื่อแก้ปัญหา การนำเอามาตรการใบเหลืองของอียูมาใช้ส่งผลกระทบต่อโดยตรงมีผลต่อการดำเนินธุรกิจของกิจการประมงและประสิทธิภาพของการประมงปัจจัยทำให้ภาคการผลิตเผชิญปัญหาวิกฤติไม่สามารถที่จะรักษาตำแหน่งของการผลิตและการแปรรูปได้ต่อไป อัตราการจับสัตว์น้ำลดลง การเพิ่มรายจ่ายในกิจการเรือประมง ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจในการลงทุนและการเพิ่มสินทรัพย์ในภาคการผลิต ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายไปสู่ภาคการผลิตอื่น ๆ หรือยุติกิจกรรม มาตรการที่จัดตั้งขึ้นกฎระเบียบของกรมประมงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการพัฒนา กิจกรรมการประมงและบริษัท โดยไม่คำนึงความแตกต่างถึงที่มาของแหล่งวัตถุดิบ ประเภทกิจกรรมของการประมงและตลาดส่งออกสินค้า ส่งผลให้เกิดการตกต่ำของภาคการผลิตนำมาสู่ความโกลาหลลดมูลค่าสินทรัพย์การเข้าถึงสินเชื่อเครดิตและการไหลออกของทุนไปสู่ภาคการผลิตอื่น ๆ สอดคล้องกับผลการศึกษางานวิจัยของ Gurvich, Prilepsky (2016) ที่ศึกษาอุตสาหกรรมการขุดเจาะน้ำมัน สูญเสียเงินทุนจากการคว่ำบาตรสำหรับ พ.ศ.2557 – 2560 จะอยู่ที่ประมาณ 160 พันล้านดอลลาร์ หรือ 1.9% ของจีดีพี เมื่อราคาน้ำมันที่ต่ำจากการคว่ำบาตรสูญเสียประมาณ 170 พันล้านดอลลาร์ หรือ 2.8% ของจีดีพี การลงโทษส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงซึ่งสะท้อนให้เห็นในการลดการลงทุนในเงินทุนถาวรการหมุนเวียนค้าปลีกทำให้อุตสาหกรรมการประมงปิดกิจการจำนวนมากลดระดับการผลิตต่อปีเฉลี่ยร้อยละ 30 เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนนำเอามาตรการหักดิบมาใช้ใน พ.ศ.2558

2. ระบุและประเมินปัจจัยภายนอกของอุตสาหกรรมการประมงชายแดนใต้จากการศึกษาพบว่าตัวชี้วัดของปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมการประมงประกอบด้วยดังนี้ 1. กฎหมายกำกับและหน้าที่ของอุตสาหกรรมประมงโดยรัฐ 2. การอนุญาตให้จับสัตว์น้ำต่างประเทศทรัพยากรสัตว์น้ำในพื้นที่ 3. โครงสร้างพื้นฐานตลาดผลิตภัณฑ์การประมง 4. เงื่อนไขอุปสงค์ภายในและต่างประเทศอุปสรรคตลาดภายในและตลาดระหว่างประเทศ 5. เงื่อนไขสภาพทางภูมิเศรษฐกิจของพื้นที่ 6. ทรัพยากรแรงงาน การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของความสำคัญของปัจจัยการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ดำเนินการแยกต่างหากสำหรับปัจจัยภายนอกอิทธิพลที่มีผลกระทบมากที่สุดของสถานประกอบการ คือ กฎหมายกำกับและหน้าที่ของอุตสาหกรรมประมงโดยรัฐ 0.57 ทรัพยากรแรงงาน 0.25 วิธีการประเมินการจัดอันดับของปัจจัยภายนอกด้านการฟื้นฟูกิจการประมงสามารถระบุปัจจัยที่สำคัญที่สุด

ของความสามารถในการดำเนินกิจกรรมขององค์กรได้อย่างแม่นยำที่สุดและสามารถใช้ผลการประเมินในการทำนวยกิจกรรมของวิสาหกิจ ระเบียบวิธีนี้ในการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกทำให้สามารถกำหนดสถานการณ์จริงในอุตสาหกรรมการประมง จากมุมมองของผู้ประกอบการประมงเอง สอดคล้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับการศึกษาการจัดการองค์กร ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก (ปริตภา รุ่งเรืองกุล และคณะ, 2561) ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญในธุรกิจนี้ โดยฝ่ายบริหารได้รับทราบและให้ความสำคัญในการวางนโยบายและกลยุทธ์ เพื่อสนองตอบความคาดหวังของพนักงานในเรื่องหลักอยู่แล้ว วิธีการทำงานที่เป็นระบบแสดงให้เห็นถึงควมมีข้อมูลและคุณลักษณะที่ครอบคลุมของอุตสาหกรรมการประมงในระดับภูมิภาค วิธีการที่เป็นระเบียบนี้สามารถใช้เพื่อระบุเป้าหมายและลำดับความสำคัญสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการประมง

สรุป

การใช้มาตรการลงโทษในอุตสาหกรรมการประมงส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการประมงปิดกิจการจำนวนมาก ลดระดับการผลิต ปัจจัยภายนอกอิทธิพลที่มีผลกระทบมากที่สุดของสถานประกอบการ คือ กฎหมายกำกับและหน้าที่ของอุตสาหกรรมประมงโดยรัฐ ทรัพยากรแรงงาน วิธีการกำหนดกลุ่มตัวชี้วัดปัจจัยภายนอกโดยวัดค่าสัมประสิทธิ์สามารถระบุปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการดำเนินกิจกรรมขององค์กรได้อย่างแม่นยำและสามารถใช้ผลการประเมินในการทำนวยกิจกรรมของสถานประกอบการเพื่อระบุเป้าหมายและลำดับความสำคัญสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการประมง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่ออุตสาหกรรมการประมงควรที่จะกำหนดกลุ่มตัวชี้วัดให้ชัดเจนในการจำแนกจะสามารถกำหนดวิธีการวัดค่าสัมประสิทธิ์ของสำคัญของปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบมากที่สุดได้อย่างแม่นยำและสามารถใช้ผลการประเมินในการทำนวยกิจกรรมของสถานประกอบการ วิธีการแบบนี้สามารถนำมาใช้ประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกทำให้เราสามารถกำหนดสถานการณ์จริงจากมุมมองของผู้ประกอบการโดยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรวิจัยกลไกองค์กรเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการประมงจากผลกระทบของการนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีต้นทุนที่ต่ำกว่าและการค้นหาเครื่องมือวิธีการทดแทนการนำเข้าที่ทำให้เกิดความร่วมมือกันในคลัสเตอร์อุตสาหกรรมการประมง

เอกสารอ้างอิง

- ปริตภา รุ่งเรืองกุล และคณะ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืน เพื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 4(1): 29 - 43 ค้นเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2562 จาก <https://www.tcithaijo.org/index.php/rpu/article/view/125752/95217>.
- Akberdin A. (2004). **Organization Management: Studies**. Allowance. M.: Delo.
- Gurvich, Prilepsky. (2016). **The Russian economy has lost 8.4% growth. 05.02.16**
Retrieved on December 22, 2018 from <http://www.vedomosti.ru/economics/articles/2016/02/05/626922-ekonomika-lishilas>
- Krui M. (2015). **Fundamentals of risk management**. Lyuberts: Yurait.
- Meshkova, Vostrikov, and Verkhovets. (2017). *International economic sections questions of efficiency. Herald of Omsk University. Series "Economics" 2 (58)*
Retrieved on 22th December, 2018, from <https://cyberleninka.ru/article/n/mezhdunarodnye-ekonomicheskie-sanktsii-voprosy-effektivnosti>
- Polutova M.A. (2014). *Theoretical and methodological approaches to the organization as an open system: the internal and external environment of the organization. Bulletin of Transbaikal State University. 3 (106): 75-86*
- Rungruangkul, P. et al. (2018). *Factors Affecting Sustainable Human Resource Development For Real Estate Companies Listed in the Stock Exchange of Thailand. Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University, 4(1)* Retrieved on 22th January, 2019, from <https://www.tcithaijo.org/index.php/rpu/article/view/125752/95217>. (in Thai)
- Vesnin V.R. (2016). **Fundamentals of Management**. Textbook. - M.: Prospectus.
- Zub A.T. (2015). **Strategic management: Textbook**. 4th ed. Pererab. and add. - M.: Yurayt.